

מעלה שאז הדינים הקשים נכנעים ונעברים מהעולם. **וּמֵאֵן אֵינּוֹן** ומי הם הדינים הקשים למטה. **אֵלֵין אֵינּוֹן רְשָׁעִים גְּמוּרִים, דְּאֵינּוֹן דִּינֵין קְשִׁיין דְּאֵתְכַפֵּיין וְאֵתְעַבְרוּ מֵעֲלָמָא** אלא הם הרשעים הגמורים שהם הדינים הקשים הנכנעים ועוברים מהעולם מאחר שהם מושרשים בקלי' ואם בטל הקלי' הם בטלים עימהם (רמ"ק). **וְעַל דָּא נִכְתָּבִים וְנִחַתְמִים וְכוּ' וְלִכְן הֲרַשְׁעִים נִכְתָּבִים וְנִחַתְמִים לֵאלֹתֵר לְמִיתָהּ.** **אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי דָּא הוּא בְּרִירָא דְּמִלָּה, בְּרִידְ רַחֲמָנָא דְּשָׂאִילָנָא וְרוּחָנָא בְּהַנִּי מִיָּלִי** אמר רבי אבא לרשב"י שודאי זה הוא הבירור של סוד השופר וברוך ה' ששאלתי אותך את סוד זה ועי"כ הרווחתי את הסודות האלו.

זכרון תרועה לכוון את הלב והרצון

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב זְכוֹן תְּרוּעָה, זְכוֹן עַבְדֵינָן, לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא אמר רבי יהודה שמש"כ זכרון תרועה פירושו שאנו עושים בשופר זיכרון בעלמא בכדי לכוון את הלב והרצון כי זהו העיקר במצוות התקיעה, **יִשְׂרָאֵל עַבְדֵינָן זְכוֹן לְתַתָּא, בְּמָה וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים בְּשׁוֹפֵר זִיכְרוֹן לְמַטֵּה בְר"ה וּבְמָה הֵם עוֹשִׂים זִיכְרוֹן. בְּעוֹבְדָא, בְּגִין דִּיהִתְעַר מְלָה כְּהוּא גְּוֹנָא לְעִילָא** אלא הוא ע"י מעשה התקיעה בכדי שיתעורר על ידו דבר כדוגמת מעלה כמו שלמדנו.

בכסה ליום חגנו באות ה' הרומזת אל המלכות שמתכסה

אמר רבי אלעזר, כתיב (תהלים פא) בכסה ליום חגנו

דאתפסיא ביה סיהרא אמר רבי אלעזר על מש"כ בכסה ליום

חגנו שפירושו שהמלכות הנקראת לבנה היא מתכסה בו ואינה רוצה לקבל מרחמי הז"א.

והיך אתפסיא וקשה איך יתכן שהמלכות מתכסה ואינה רוצה לקבל את רחמי

הז"א והרי דרכה תמיד לרדוף אחריו בכדי לינק ממנו (רמ"ק). **אלא, פד קיימא**

עיבא, ושמשא לא נהיר, פדין סיהרא אתפסיא, ולא

נהיר אלא כאשר נמצאים העננים שהם הדינים ואז ז"א הנקרא שמש הוא לא מאיר

באור הרחמים למלכות ואז המלכות הנקראת לבנה היא מתכסה ואינה מאירה בכדי לא

לקבל ממנו את הדינים. **ועל דא, מקמי עיבא שמשא לא נהיר,**

פל שפן סיהרא דאתפסיא ולא נהירא ולכן בגלל העננים

הרומזים אל הדינים ז"א הנקרא שמש הוא לא מאיר למלכות וכל שכן שהמלכות הנקראת

לבנה היא מתכסה באותו הזמן והיא לא מאירה ומשפיעה לתחתונים. **ועל דא**

בכסה ליום חגנו, בה"א, דאתפסיא סיהרא ולכן כתוב בכס"ה

ליום חגנו באות ה' כי הוא מרמז אל המלכות הנקראת לבנה שהיא אות ה' האחרונה שבשם

הוי"ה שהיא מתכסה ואינה מאירה בגלל התעוררות הדינים. **ובמה נהיר פלא**

וע"י מה זו"ן מאירים רחמים לכולם, **בתיובתא, ובקל שופרא** אלא הוא

ע"י התשובה וקול השופר העולים לשורשם בנינה וע"כ מתמתקים הדינים בשורשם

ונמשכים המוחין לזו"ן ומשפיעים את שפע הרחמים לתחתונים, **דכתיב** שכתוב

בפסוק, (תהלים פט) **אֲשְׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה** [קמז] דהיינו שהם יודעים את כוונת השופר, **בְּדִין וְאִז נֹאמַר יִהְיֶה בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִהְלִכּוּן** כי הם הולכים באור פני הבינה המאירה עליהם ברחמים (רמ"ק).

רעיא מהימנא

מצוה לתקוע בשופר ביום ר"ה יום הדין

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ וְגו'. (ויקרא כ"ג) **פְּקוּדָא** (מ"ב) **דָּא, לְתַקּוּעַ שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, דִּהוּא יוֹמָא דְדִינָא לְעֵלְמָא, כְּמָה דְאוּקְיָמְנָא** ואומר הרעיא מהימנא שמצוה זו היא לתקוע בשופר בראש השנה שהוא יום הדין לעולם כמו שלמדנו. **וְהָא אוּקְמוּהּ דְכַתִּיב** וכבר ביארו החברים שעל ראש השנה נאמר, **תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּפֶּסֶח לְיוֹם חַגְנוּ. וְהָא אֶתְמַר. דִּהָא אִיהוּ יוֹמָא דְסִיְהָרָא אֶתְפְּסִי בֵיהּ, וְקָאִים עֲלֵמָא בְּדִינָא** וכבר למדנו שפירוש הפסוק הוא על יום ראש השנה שאז הלבנה מתכסת בו, דהיינו שהמלכות הנקראת

אור הרשב"י

מכירין לפתות את בוראן בתרועה והוא עומד מכסא הדין לכסא רחמים ומתמלא עליהם רחמים והופך להם מדת הדין למדת רחמים אימתי בחדש השביעי.

[קמז] ואיתא במדרש בויקרא רבה א"ר יאשיהו כתיב אשרי העם יודעי תרועה וכי אין אומות העולם יודעים להריע כמה קרנות יש להן כמה בוקינום יש להם כמה סלפירנסי יש להם ואמרת אשרי העם יודעי תרועה אלא שהן

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לבנה מתכסה ואינה מאירה לתחתונים ברחמים, ואז העולם עומד בדין. **בְּגִין, דְּהוּא מְקַטְרָנָא, חָפִי וְכִסִּי וְאַנְעַל פְּתָחָא עַל מַלְפָּא** בגלל שהמקטרג העליון שהוא הס"מ הוא מחפה ומכסה ונועל את הפתח של ההיכל העליון שדרכו יוצאת הנהגת הרחמים לבני ישראל והוא נועלו על המלך ז"א בכדי שלא יראה בדינם של התחתונים ולא ירחם עליהם (רמ"ק), **אַתְר דְּדִינָא שְׂרִיא, לְמַתְבַּע דִּינָא עַל עֲלָמָא** ועי"כ העולם נעשה מקום שהדינים שורים בו בכדי לתבוע דין על העולם.

האלהים עשה שייראו מלפניו וברא המקטרג

וְאִי תִימָא, אִיךְ אַתִּייהִיב לִיהַ רְשׁוֹ לְהַהוּא מְקַטְרָנָא **לְחַפְּאָה וְלְמַתְבַּע דִּינָא** ואם תאמר איך ניתנה הרשות למקטרג לכסות את פתח הרחמים ולתבוע דין. **אַלָּא וְדָאִי בִידָא דְהָאִי מְקַטְרָנָא, שְׂוִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַתְבַּע דִּינָא עַל כָּל עֲלָמָא, וְשְׂוִי לִיהַ יוֹמָא יְדִיעָא, לְמַתְבַּע קַמִּיהַ כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא** אלא באמת ודאי נתן הקב"ה כח ביד המקטרג לתבוע דין על כל העולם ונתן לו יום ידוע לתבוע לפניו דין על העולם שהוא יום ר"ה, אבל בשאר הימים אין לו רשות להיכנס ולקטרג אלא רק ע"י פגם מיוחד (רמ"ק), **דְּהָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבֶד לִיהַ וְשְׂוִי לִיהַ קַמִּיהַ, לְמַחְוֵי דְחִילוֹ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִקָא, וְשְׂרִיא עַל כָּלָּא** כי הקב"ה עשה את המקטרג ושם אותו לפניו